

at høre argumenterne for og imod. Regeringen var jo fuldstændig klar over, da lovforslaget blev fremsat, at dele af det helt givet ville give anledning til debat her i Folketinget, og det har det så også gjort i dag.

Det er egentlig ganske tankevækkende, at lovforslaget har delt Folketinget midt over. Man kan sige, at de første fire ordførertaler generelt var meget positive over for lovforslaget, og at de sidste fire var stærkt negative over for lovforslaget.

Jeg vil forsøge at runde af med nogle bemærkninger, både til de enkelte spørgsmål, der var, og til nogle af de mere generelle ting, der har været oppe at vende flere gange under debatten.

Hvis jeg skal starte med fru Birthe Rønn Hornbech, var meget af debatten og spørgsmålene der ganske rigtigt, som fru Birthe Rønn Hornbech udtrykte det, et spørgsmål om, at der er kommet høringssvar fra mange parter.

De har ikke så meget gået på det juridisk-tekniske. Det lovtekniske har der ikke været nogen kritik af. Det har mere været den politiske vinkel. Jeg er sådan set enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at når det kommer til en afgørelse, er det de politiske holdninger, som man må vægte mod hinanden.

Det er korrekt, at der har været en overordentlig kraftig kritik, også fra nogle af de organisationer, som arbejder med problemstillingen i det daglige, og det har da naturligvis også medført, at der har været ganske grundige overvejelser om, hvordan vægtningen skulle være i lovforslaget. Vi er så endt med at vægte det dér, hvor det står i dag.

Jeg vil da sige – det kommer jeg også tilbage til senere under mine kommentarer til hr. Morten Bødskovs bemærkninger – at det er klart, at blot fordi man fremsætter et lovforslag, er det ikke ensbetydende med, at man overhovedet ikke er indstillet på at lytte til nogen som helst form for kritik.

Derfor medvirker vi også gerne til under den videre udvalgsbehandling at uddybe nogle af de synspunkter, der er givet udtryk for, og som vi også har givet udtryk for bl.a. i den kommenterede høringsoversigt.

Kl. 14.55

Jeg er meget enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at der har været en afvejning, og jeg synes jo, det er væsentligt her at få sagt: Jo, det er rigtigt, at der er dommere og advokater og andre, der har været betænkelige på nogle punkter.

Vi har så mod det haft Rigsadvokaten, som har været med i forberedelsesarbejdet i arbejdsgruppen, og som ikke har haft de betænkeligheder. Der er ingen, der kan kritisere nogen af parterne for ikke at have en ganske stor juridisk indsigt, men tilbage står altså, at man selv må træffe en politisk beslutning.

Hr. Morten Bødskov takker jeg for den positive tilbagemelding fra Socialdemokratiet. Det synes jeg tegner godt.

Til diskussionen om de civile agenter er det fuldstændig korrekt, som hr. Morten Bødskov gav udtryk for, at der ikke er tale om en generel anvendelse af civile agenter eller et tiltag, som har til formål, at ganske almindelige lovlydige borgere, der ikke har nogen omgang med kriminalitet, lige pludselig skal involveres og være en del af et civilt agentnetværk, bestemt ikke. Det er også derfor, at der er lavet så mange begrænsninger i lovforslaget.

En af de ting, som jeg synes har været mest provokerende under debatten i dag, har været de ordførere, der fuldstændig – jeg ved ikke, om det har været bevidst eller ubevidst – har tilsidesat og ikke medtaget det provokationsforbud, som i dag fremgår af retsplejeloven, og som stadig væk er gældende, også efter at lovforslaget eventuelt måtte være blevet vedtaget.

Der er ikke med det her forslag tale om, at man kan sætte personer til at begå en kriminalitet, der forøger kriminalitetens omfang. Det er der ikke. Det fremgår meget, meget klart af bemærkningerne til lovforslaget, at det er yderst beskedent, hvad den civile agent overhovedet må medvirke til, og at det ikke må øge det kriminalitetsomfang, som man forsøger at afdække. Det er i hvert fald en af de skrøner, som vi må have afdækket med det samme, for debatten her skal foregå på et sagligt grundlag.

For så vidt angår en af betænkelighederne fra Socialdemokratiet, gik det på de begrænsninger, der er af aktindsigt, herunder ikke mindst de svar, der er kommet fra retspræsidenterne, som går på, at man skulle overveje meget nøje, hvorvidt det var en korrekt fremgangsmåde, at politiet i første omgang fremlægger en redegørelse for en dommer og en forsvarer, derefter er der mulighed for at stille spørgsmål, og i princippet åbner lovforslaget sådan set også op for, at man, hvis man skønner det nødvendigt, kan fremlægge noget materiale direkte for dommerne.

Jeg må sige til hr. Morten Bødskov, at lige præcis på det her punkt synes jeg, at der er grundlag for en yderligere undersøgelse af,